

89 άρατε πύλας

Πέμπτη, 15 Σεπτεμβρίου 2011
9:05 μμ

Η πλήρης φράση είναι

Άρατε πύλας, οι άρχοντες υμών και επάρθητε πύλαι αιώνιοι και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης

αυτή σημαίνει ανοίξατε τις πύλες οι άρχοντες του Άδου να μπει ο Βασιλιάς της δόξης,

7 άρατε πύλας, οι άρχοντες υμών, και επάρθητε, πύλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο βασιλεύς τής δόξης.

8 τίς έστιν ούτος ο βασιλεύς τής δόξης; Κύριος κραταιός και δυνατός, Κύριος δυνατός έν πολέμω.

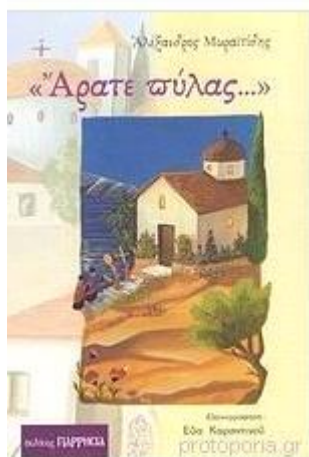
9 άρατε πύλας, οι άρχοντες υμών, και επάρθητε, πύλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο βασιλεύς τής δόξης.

10 τίς έστιν ούτος ο βασιλεύς τής δόξης; Κύριος τών δυνάμεων αυτός έστιν ο βασιλεύς τής δόξης.

Το κείμενο είναι από τον Ψαλμό 23 στ. 7-10

This place occurs also under the phrases the gates of Death or Hades, Job, xxxviii. 17; Ps. ix. 13; xlix. 15; cvii. 18; Is. xxxviii. 10, 18; 1\latt. xvi. 18.

άνοίγονται δέ σοι φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροί δέ άδου ιδόντες σε έπτηξαν; Ιωβ 38.17

Ο Αλέξανδρος Μωραϊτίδης, στο ωραίο του διήγημα «Άρατε Πύλας», που διδασκόμασταν τότε στο σχολείο μου, διηγείται ανάμεσα στ' άλλα, ότι ο μπάρμπα-Κώστας, αποκαλούμενος και «Ολλαντζέος» για το ολλανδέζικο κασκέτο, που πάντα φορούσε, υπηρετούσε, απόμαχος πια ναυτικός, ως νεωκόρος, σε μια εκκλησία της Σκιάθου. «Κατέστη ειδικός, γράφει ο Μωραϊτίδης, εις μιαν υπηρεσίαν σπουδαίαν της εκκλησίας και ηγαπάτο από ολόκληρον την πολίχνην. Υπεκρίνετο περίφημα τον Άδην το Μέγα Σάββατον, κατά την επάνοδον του Επιταφίου. Είναι συνήθεια αρχαιοτάτη εις την νήσον ... Τότε ο πρώτος των εφημερίων, προσεγγίζων εις τας πύλας, κελεύει ... κράζων: «Άρατε πύλας, ... Ο δε έσωθεν ... υποκρινόμενος τον Άδην, ερωτά αυθαδώς: «Τίς έστιν ούτος ο βασιλεύς της δόξης;» ... Εις ταύτην λοιπόν την παράστασιν κατέστη ειδικώτατος ο μπάρμπα-Κώστας ... ώστε τρόμος κατελάμβανε το πλήθος, ότε ήκουε τας τρομεράς

εκείνας ερωτήσεις του ...»

άρατε

Είναι αραγε η προστακτική του αιρω;

Ο εντοπισμός της ηλικίας των ψαλμών είναι πολύ δύσκολος. Πάντως οι ερευνητές πιστεύουν ότι έγινε γύρω στην 1η χιλιετία προ Χριστού.

Η απορία μου είναι η εξής : Αν το **άρατε** πύλας σημαίνει σηκώστε τις πόρτες, ήταν δυνατό την πρώτη χιλιετία οι τσομπάνηδες εβραίοι να είχαν δει τέτοιες πόρτες κάστρων;

Δικά τους κάστρα τέτοιου επίπεδου δεν είχαν τότε. Είδαν όμως την Βαβυλώνα. Η μετοικεσία της Βαβυλώνας έγινε μετά την βασιλεία του Δαυίδ και αφού βασίλεψαν οι εξής

- i. Σολομών,
- ii. Ροβοαμ,
- iii. Αβια,
- iv. Ασα,
- v. Ιωσαφατ,
- vi. Ιωραμ,
- vii. Οζιας,
- viii. Ιωαθαμ,
- ix. Αχάζ,
- x. Εζεκίας,
- xi. Μανασής,
- xii. Αμών
- xiii. Ιωσίας
- xiv. Ιεχονίας

Δηλαδή 14 γενιές βασιλέων μετά τον Δαυίδ όπου τότε πιθανόν οι εβραίοι να είδαν κάποια εξελιγμένα οχυρωματικά έργα και τείχη στην Βαβυλώνα.

Ερευνάτε τας γραφάς

Αν δούμε και την έκδοση King James (την επίσημη Αγγλικανική Βίβλο)

9 **Lift up** your heads, O ye gates; even **lift them up**, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in.

Στην ιταλική έκδοση πάλι οι πύλες αίρονται σηκώνονται (sollevare, alzatevi)

9 **Sollevate**, porte, i vostri frontali, **alzatevi**, porte antiche, ed entri il re della gloria.

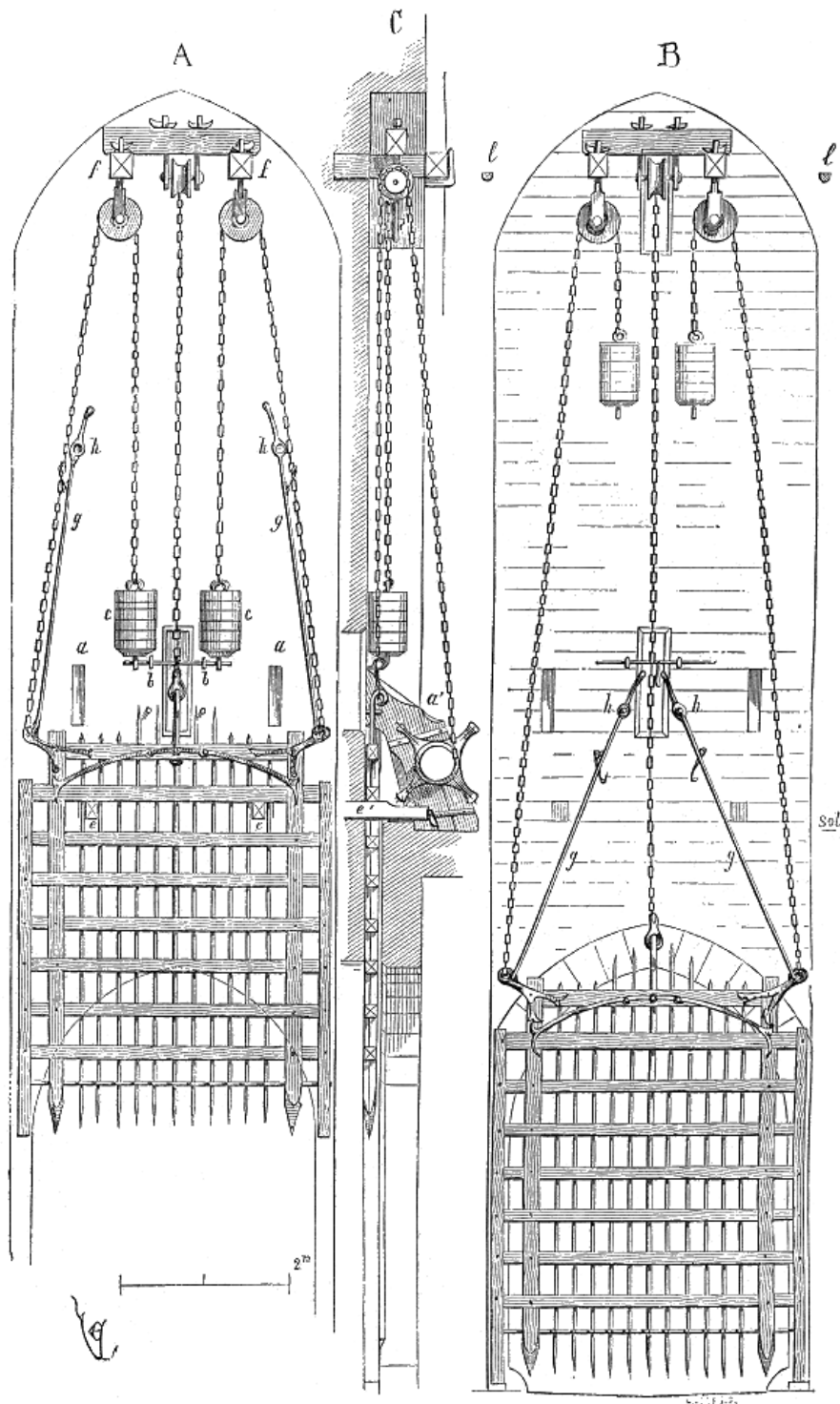
Η **vulgata** αναφέρει : portae capita vestra et **erigite** ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae

Πάλι χρησιμοποιεί το ρήμα **levare** = σηκώνω και **erigere** = επαίρω (erection)

Αυτό θα σήμαινε ότι οι πύλες ανεβοκατέβαιναν όπως αυτές των μεσαιωνικών φρουρίων.

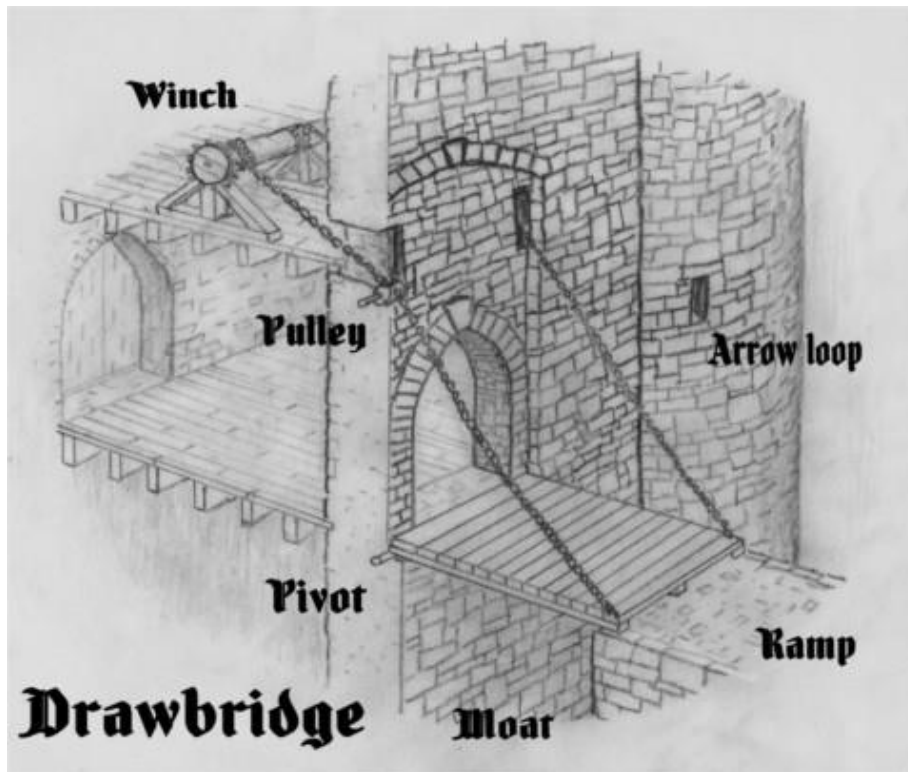
ΕΙΚΟΝΑ 1

ΕΙΚΟΝΑ 2

Από την εικόνα 2 καταφαίνεται ότι η κατασκευή μιας θύρας τύπου **portcullis** (από το Γαλλικό "**porte coulissante**" = **ολισθαίνουσα θύρα** or **gliding door**) προϋπέθετε, εκτός από ένα περίπλοκο μηχανισμό και ανάλογο ύψος του κτιρίου ώστε να καλύπτεται ο μηχανισμός και η πόρτα όταν είναι ανοικτή.

Δεν ήταν κάτι σαν τις κινητές γέφυρες που βέβαια είναι απλούστερες στην κατασκευή τους αλλά για να ανοίξουν κατεβαίνουν. (βλ. 3)

Εικόνα 3

Τα κάστρα που υπάρχουν στο Ισραήλ σήμερα είναι μεταγενέστερα κατά χιλιετίες μετά την συγγραφή των στίχων. Κτιστήκαν κατα τις σταυροφορίες από σταυροφόρους, μουσουλμάνους και άλλους εμπλεκόμενους.

Αλλα **και** εκεί οι πύλες έκλειναν με βαριές πόρτες στρεφόμενες με ρεζέδες όπως οι σημερινές κοινές πορτες. Δηλ. Δεν ανεβοκατέβαιναν, βλ. Εικ. 4

Εικόνα 4 - Η πύλη του φρούριου Nimrod

Το Nimrod είναι ένας από τα μεγάλα φρουρια του Ισραήλ. Ένα από τα μεγαλύτερα οχυρά από το Μεσαίωνα κάθεται μεγαλόπρεπα στην κορυφή του βουνού στα Υψώματα του Γκολάν κάτω από το εντυπωσιακό Όρος Hermon και λίγα βήματα μακριά από το Banias .

Τα δικά μας μυκηναϊκά τείχη είχαν τέτοιας μορφής πόρτες. Όλες από ξύλο γιατί καμιά δεν σώθηκε.

Τελική λύση

Το άρατε δεν προέρχεται από το **αίρω** αλλά από το **αράσσω** = κτυπώ και σημαίνει κτυπήσατε .(αγγλ. Smite, to hit, strike, beat,)

Η προστακτική **άρασσε**, που απαντάται στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη, λέγεται και **άραττε** (με δύο ταυ) Αριστοφάνης - Εκκλησιάζουσαι (βλ παρακάτω αναφορές)

άράσσω . Το α είναι ευφωνικό, **ράσσω**, συγγ. του ρήσσω

I. to strike hard, smite, (Hom. only has it in the compds. άπ-, συν-αράσσω); of horses, όπλαϊς άρ. χθόνα Pind.; **θύρας άρασσε**. to knock furiously at the door, κτυπω μανιωδως την πορτα Eur.; άρασσειν στέρνα, κρᾶτα to beat the breast, the head, in mourning, Lat. plangere, Aesch., Eur.; άρασσε μάλλον strike harder, κτυπα πιο δυνατά Aesch.; άρ. όψεις, βλέφαρα Soph.

2. c. dat. modi, άρασσειν όνειδεσι κακοϊς to throw with reproaches or threats, i. e. fling them wildly about, id=Soph.

II. Pass. to be dashed against, πρὸς τὰς πέτρας Hdt.; πέτραις Aesch.

Ο Ευρυπίδης στον «Κυκλωπα » στ.65 λέει: « τυμπάνων άλαλαγμοί, άράγματα» άρα τα τύμπανα άράσσονται όπως και οι πύλες δηλ χτυπιώνται.

βλ. [σία](#) και **αράξαμε** χτυπήσαμε στην ξηρά την τροπιδα του πλοιου μας.

Αρασσειν στέρνα: κτυπώ τα στήθη μου (οδύρομαι, στηθοδερνομαι)

[ἀράσσω , Αττ. ἀραττω](#)

Το άρατε πύλας είναι "αράσατε πυλας" δηλ. κτυπήστε τις πόρτες, πραγμα που συναδει και με τις ενεργειες που γινονται την ωρα του δρωμενου: με το τρίτο 'Αρατε πύλας' ο παπας χτυπαι την πορτα με το ποδι του Ηχητικον

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=Ub2oSHdEuOQ

Η επιμαχη φραση απευθυνεται στους αρχοντες **ημών** δηλαδη τους απ' έξω Μ' άλλα λογια, ο ψαλμωδός λέει " βροντήξτε αρχοντές μας τις πορτες του Αδη και να **ανοίξουν** για να μπει ο βασιλιάς της δοξας."

Αυτό ακριβως γινεται και στο δρωμενο.

Στο λήμα "θύρα" του LSJ

Βλεπουμε πως θύραν κόπτειν, πατάσσειν, κρούειν, knock, rap at the door, Id.Nu.132, Ra.38, Pl.Prt.310b; άράπτειν, έπαράξαι, Ar.Ec. 977,

Οι λοιποι μετφραστές μετέφραζαν από το ελληνικό κείμενο και συνέχισαν την λανθασμένη ερμηνεία άρατε από το αίρω και μετα θεώρησαν ότι και το **επαρθητε πυλαι** προερχεται και αυτό από το αιρω ενώ προερχεται από το αραιρισκω = προσδενω επ+αραιρισκω=λύω .

Αναφορές

Γραϋς Α: οϋτος τί κόπτεις; μών έμέ ζητεΐς;

Νεανίας: Πόθεν;

Γραϋς Α: και την θύραν γ' ήραττες.

Αριστοφάνης - Εκκλησιάζουσαι 976

ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ βάλλ' ἐς κόρακας. τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

Αριστοφάνης - Νεφέλες 132

Κα. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν; **(1097)**

οὐδεὶς, ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον

φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ;

Αριστοφάνης - Πλούτος 1097

Αλλα και κρουω την θυραν

Aristophanes Comic., Ecclesiazusae.

ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἐστίν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν (315)
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων μου Κοπρεῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκεῖνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; (320)
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ.
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.

αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων
ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν **κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν**. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν
κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην λέγοντες· ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα, ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.

ΠΔ Κριταὶ 19.22

ἀνοίξαντες τὰς πύλας. οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γαδάταν ὡς εἶδον
τὰς πύλας χαλώσας εἰσπίπτουσι καὶ τοῖς πάλιν φεύγουσιν
εἴσω ἐφεπόμενοι καὶ παίοντες ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν βασιλέα

Ξενοφών - Κυρου παιδεία 7.5.29

Το **χαλάω θύραν** εχει την έννοια του **ανοίγω την θύρα**.

Επιβιώματα

Το κοπτω επιβιωνει και σημερα στο κοπτομαι (χτυπιεμαι από την λυπη μου, θρηνω) και στο ουσιαστικο κοπετός. Περισότερα στο λήμμα [κόπτω](#)